

РЕШЕНИЕ

№ 3949

гр. София, 02.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 16.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5939** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15-178 АПК,вр.с чл.44,ал.6 и ал.8 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на П. М. А.-гражданин на Доминиканската република срещу Заповед №ЗДМ-278/19.07.2010 година на В. Директор на Дирекция”Миграция”- гр.С., с която последният заповядал П. М. А. да бъде настанен в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на заповедта за ПАМ- принудително отвеждане до границата.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорена заповед. Твърди се , че заповедта не е мотивирана, и не са посочени конкретните основания за налагането и, защото органът е бил длъжен да наложи другата мярка- ежедневно явяване в РУ, а не да постанови задържане.Иска се отмяна на заповедта. .

В съдебно заседание,оспорващият-П. М. А.,редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването-В. Директор на Дирекция”Миграция”, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор Г, намира жалбата за неоснователна и моли да не се уважава.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства-е видно, че със Заповед № №ОЧ-1950/27.09.2008 година на Директор Главна дирекция” „Гранична

полиция” е наложена ПАМ на оспорващия-Принудително отвеждане до границата.

Със Заповед № ОЧ-1952/ 27.09.2008 година на Директор Главна Дирекция” „Гранична полиция” е наложена ПАМ на оспорващия- Забрана за влизане в РБ за срок от 5 години, считано от 27.09.2008 година до 26.09.2013 година.

Със Заповед № ОЧ-2123/14.10.2008 година, Директор Главна Дирекция” Гранична полиция” заповядал да бъде настанен принудително в СДВНЧ-П. М. А..

На 19.07.2010 година до Директора на Дирекция”Миграция”-гр.С. е депозирано Писмо от СДВР, в което е посочено, че съществува опасност оспорващият да се укрие и срещу него има издадени заповеди от 2008 година- Принудително отвеждане до границата и Забрана за влизане в РБ за срок от 5 години, като е предложено чужденецът да бъде настанен в СДВНЧ.

На 19.07.2010 година, ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № ЗДМ-278, с която заповядал оспорващият да бъде принудително настанен в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ-Принудително отвеждане до границата, наложена със Заповед 1950/2008 година.

Заповедта е връчена лично на оспорващия на 19.07.2010 година/ видно от отбелязването върху заповедта.

По делото са приложени всички събрани входа на административното производство доказателства, в това число и подадената декларация от страна на оспорващия след датата на издаване на заповедта, приемо- предавателен протокол.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед, рег. № ЗДМ-278/19.07.2010 година на В. Директор на Дирекция” Миграция”, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган- В. Директор на Дирекция”Миграция”. От една страна, в разпоредбата на чл.44, ал.6 от ЗЧРБ, вр.с алинея 8 на чл.44 от ЗЧРБ е предоставена възможност на административния орган, издал заповедта за принудително отвеждане до границата на Република Б или за експулсиране, по своя преценка принудително да настани чужденеца в специален дом за срок до отпадане на пречките за изпълнението на принудителната административна мярка. От друга страна, представената Заповед № ОЧ-1950/27.09.2008 година е издадена не от Директор на Дирекция”Миграция”, а от Директор Главна дирекция” „Гранична полиция”, при което компетентност да настани принудително в СДВНЧ оспорващия А. е имал само и единствено Директор Главна дирекция”Гранична полиция”, не и В. Директор на Дирекция”Миграция”. В ЗЧРБ е предвидена специална компетентност на органа , издал заповедта за налагане на ПАМ- Принудително отвеждане до границата или експулсиране да издаде заповед за временно настаняване на чужденец в СДВНЧ, като законът не предвижда друг, различен орган да постанови принудително настаняване в СДВНЧ, при което заповедта е издадена при липсата на материална компетентност.. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически/административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени

държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК. Липсата на компетентност у издателя на оспорената заповед обуславя нейната нищожност и предпоставя обявяването и, защото нищожният административен акт не поражда правни последици.

Именно по тази причина, съдът не обсъжда останалите наведени доводи в жалбата за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воен от гореизложеното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд-С.-град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Заповед №ЗДМ-278/19.07.2010 година на В. Директор на Дирекция"Миграция"- гр.С., с която последният заповядал П. М. А. да бъде настанен в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на заповедта за ПАМ-Принудително отвеждане до границата №ОЧ-1950/27.09.2008 година.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия , на ответника по оспорването и на С..

Решението не подлежи на касационно оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: